

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Decano, & Archidiacono Suessionen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

EPISCOPO, DECANO,
& Archidiacono Siccionen.

Epiſt. 101.
Ut ob nuptie &
illicitum jura-
mentum punia-
tur, nec tamen
servare debeat.

Significavit nobis dilectus filius Abbas sancti Eligij Noviomensis, quod cum olim monasterium sancti Eligij Abbatis esset regimine destitutum, omnes fratres ipsius monasterij de substituendi Abbatis electione tractantes, sacramento firmarunt quod quicunque assumetur ad officium abbatiae, tres tantum Obedientias modicas & exiles in manus sua teneret, singulos monachos instituens in singulis reliquarum. Postmodum autem in Abbatem assumptus, cum quodam monachos ratione suorum excessum a concessis sibi Obedientiis intenderet amovere, aliis resistentibus non solùm eos Obedientiis non privavit, immo potius servato priori juramento in veritatis verbo promisit quod nullum de cetero, nisi de consilio & assensu duorum Obedientiariorum & trium vel plurium aliorum, concessa sibi Obedientia spoliaret, nec ad venerabilem fratrem nostrum Remen. Archiepiscopum sanctae Sabinae Cardin. nec ad apostolicæ sedis audientiam appellaret super injuriis quæ sibi a monachis inferrentur. Qui tamen postmodum de consilio quorundam monachorum, licet non habito præfato numero, Præpositum ejusdem monasterij ab officio suo amovit, in quo minus utiliter ministrabat. Quia igitur haec sub dissimulatione transire non possumus, nec debemus; discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, quantum si vobis constiterit de prædictis, tam Abbatem quam monachis poenam debitam infligatis, & imposita eis de laſſione fidei penitentia competenti, quod illicite juravere, eos cogatis appellatio ne remota nullatenus observare. Quod si omnes &c. tu frater Episcope &c. Datum ut suprā, IV. Idus Maij.

P. ABBATI PRÆMONSTRAT.

Epiſt. 102.
Vi diſſoluti at-
que rebelles
monachi pu-
niantur, fer-
veatque mona-
chica disciplina.

Intra cetera desideria cordis nostri & hominis interioris affectus, hoc præter divinam gratiam quasi præcipue affectamus, ut temporibus nostris melius religio Christiana proficiat, & instituta regularia per nos de die in diem amplius convalefcant. Multum enim Christianæ fidei deperiret, si rigor monastice ac canonice disciplinae enervaretur per incuriam Prælatorum, aut dissolue-

retur (quod ab sit) per negligentiam nostram, qui tenemur errata corrigere & beneacta fortius roborare. Accepimus siquidem quod cum Petrus Rufus, Rinaldus de Ribemonte, Iohannes de Lericis, Arnulfus Delier Canonici sancti Martini Laudunensis, contra Abbatem suum nequier conjurassent, & eum super dilapidatione domus nixi fuissent multiplicitate infamare, qui eam pro majori parte relevaverat ab onere debitorum, drecta eorum malitia per fratres quicunque Obedientias procurabant, ipsos censuerunt per abbatias Præmonstraten. ordinis dividendos. Verum ipsi correctionem tuam nullatenus admittentes, immo iniuitate iniuitati addita hoc fecerunt ut quidam eorum fautores coram te & aliis Abbatibus Præmonstraten. ordinis in Abbatem suum per violentiam irruentes, manus in eum injicrent violentas, & usque ad effusionem sanguinis eum inhonestè ac turpiter pertraherent: qui cum postmodum non inveniissent qui eos contra te in hac malitia tueretur, ad te (sicut videbatur) cum humilitate reversi, postulatam veniam acceperunt. Sed quidam eorum in priori proposito perdurantes, quibusdam rebus monasterij furto sublatis, fugam latenter arripere præsumperunt. Quia vero dubitas ne super receptione talium te aliquatenus molestemus, & propter hoc seriem facti nobis duxisti per tuos nuncios exprimendam, quid de his & similibus sit agendum tuæ discretioni relinquimus; ne per nos religionis vestrae rigor depereat, vel in aliquo minoretur. Datum Romæ ut suprā, IV. Idus Maij.

V N I V E R S I S A B B A T I V S
& Præpositis Præmonstraten. ordinis in
Saxonia & confinio Saxonie constitutis.

In eo sumus loco & officio constitu ti ut viros religiosos manuteneremus ac defendere teneamus, nec patiamur regularia instituta per aliquorum insolentiam enervari. Accepimus siquidem quod a prima plantatione religionis vestrae generalis institutio emanavit ut Abbes & Præpositi vestri ordinis certis temporibus convenienti Præmonstratum; ut si qua forsan vel in institutionibus vestris vel personis fuerint corrigen da, de communi Abbatum & Præpositum consilio corriganter, & reformatur in melius quæ vila fuerint reformata.

O iij

Epiſt. 103.
Vt omnes Ab-
bates atque Pre-
positi Præmon-
stratenſes juxta
regulæ conſti-
tutionem certis
temporibus
Præmonstrati
veniant, nullo
privilegio ex-
cufante.